

BermanGroup

Statistická identifikace klastrů

Zpráva o zdrojích dat

součást Národní zprávy

- Zadavatel: **CzechInvest**
- Zpracovatel: **Berman Group**
- Spolupráce: **PS inovace, s.r.o.**
- Datum: **únor 2006**

Autoři

- Ing. Petr Adámek, MBA, Berman Group – služby ekonomického rozvoje, s.r.o.
- Ing. Jan Stejskal, PS inovace, s.r.o.

Autorská práva

- Na zpracování tohoto materiálu zpracovatel společnost **Berman Group – služby ekonomického rozvoje, s.r.o.** (www.bermangroup.cz) spolupracoval se svým subdodavatelem společností **PS inovace, s.r.o.** (www.psinovace.cz). Tento materiál stejně jako všechny jeho části a ostatní výstupy studie „Regionální a národní ekonomická analýza ČR s cílem identifikace existujících a potenciálně konkurenceschopných klastrů“ (někdy uváděn pod zkráceným názvem „Statistická identifikace klastrů“) jsou vlastnictvím agentury CzechInvest. Použití materiálu nebo jeho částí podléhá autorskému zákonu a souhlasu agentury CzechInvest.

Loga

Kontakty

Na zadavatele

Mgr. Petra Hořínová,
manažerka projektu
petra.horinova@czechinvest.cz
CzechInvest - Agentura pro podporu
podnikání a investic
Štěpánská 15
120 00 Praha 2
Česká republika

Na zpracovatele

Ing. Petr Adámek, MBA
konzultant
adamek@bermangroup.cz
Berman Group – služby ekonomického
rozvoje, s.r.o.
Na květnici 25
140 00 Praha 4
Česká republika

Ing. Jan Stejskal,
ředitel společnosti
stejskal@psinovace.cz
PS inovace, s.r.o.
Jírovцова 1
370 01 České Budějovice
Česká republika

Datum

19. leden 2006

Obsah

1	Problémové aspekty regionálních statistických dat.....	5
1.1	Místní příslušnost subjektu (tzv. podniková metoda)	5
1.2	Ochrana dat na regionální úrovni	6
1.3	Velké rozdíly územního rozsahu a počtu obyvatel jednotlivých krajů (NUTS III).....	6
1.4	Centralizace paralelních systémů statistických dat.....	6
1.5	Problematika úrovně sledování EU na region NUTS II resp. NUTS III	6
2	Zdroje dat kvalitativních faktorů, metody šetření, návrhy	7
2.1	Počet podnikatelských subjektů	7
2.2	Procentní podíl významnosti oborů	8
2.3	Produktivita práce	9
2.4	Mzdy	9
2.5	Tvorba hrubého fixního kapitálu	9
2.6	Rizikový kapitál.....	10
2.7	Platební bilance resp. přímé zahraniční investice	10
2.8	Programové financování.....	12
2.9	ICT – Informační a komunikační technologie (Informační společnost)	12
2.10	Vzdělávání	13
2.11	Výzkum a vývoj.....	13
2.12	Průmyslová práva a licence	14
2.13	Specializovaná inovační infrastruktura.....	15
3	Teritoriální vymezení regionů	16
4	Metody regionalizace.....	17
5	Odvětvové agregáty	18
6	Přehled kvalitativních faktorů pro identifikaci a posouzení životaschopnosti konkurenceschopných odvětví	20

1 Problémové aspekty regionálních statistických dat

Práce s daty na regionální úrovni má svá konkrétní omezení a rizika, která je zapotřebí zohledňovat při definování možných postupů statistického zjišťování. Tyto problémové aspekty byly vyznačeny ve vazbě na zákonné statistické šetření.

1.1 Místní příslušnost subjektu (tzv. podniková metoda)

Pokud budeme v rámci šetření určitého ukazatele sledovat nižší regionální úroveň, dochází v některých případech ke značnému zkreslení statistických dat. To vyplývá z toho, že veškeré aktivity konkrétního subjektu, v rámci šetření především ekonomických ukazatelů, jsou vykazovány v místě sídla subjektu, nikoli v místě vykonávané aktivity (podnikatelská činnost). Vhodným příkladem pro ilustraci tohoto zkreslení může být porovnání hlavního města Prahy a Středočeského kraje. Tímto způsobem „zkreslené“ údaje jsou ovšem pro regionální analýzy prakticky nepoužitelné. V některých zemích EU jsou tyto nepřesnosti odstraňovány pravidelnými terénními šetřeními. ČSÚ disponuje vypracovanou databází KAU i místních jednotek, zatím ji však pro organizaci šetření příliš nevyužívá.

Podnik¹ nebo zákonem předepsaná jednotka definovaná v paragrafu 78 a 79 ISIC Rev. 3 je vhodnou jednotkou pro jakékoliv statistické šetření. Nicméně, když uvažujeme o velkých podnicích, které působí ve více průmyslových odvětvích, může být vhodnější nějaká menší jednotka jako je jednotka pro daný druh činnosti² (KAU),³ „nějaký podnik nebo část podniku, který působí v jednom druhu ekonomické činnosti, aniž by byl omezen na geografickou oblast, ve které je tato činnost uskutečňována“.

Současná situace:

- národní a podniková metoda zjišťování
- klíčování dat tzv. regionalizací

Možná řešení zlepšení vypovídací hodnoty dat:

- Postupovat dle místních a činnostních jednotek – existence registru KAU a registru místních jednotek – nevyužívá se
- Zohledňovat v národní metodě zjišťování regionální aspekt pro sourodost šetřených subjektů dle regionu – funkčnost vybraného vzorku na region (zařazení do kritérií seskupení resp. určení vzorku) – není vůle
- Alternativně přistupovat k získání dat formou cenů – podmínkou je zařazení do Programu statistických zjišťování zveřejněného ve Sbírce zákonů, čímž bude zákonné a zároveň realizované na celém území ČR – náklady, složitost šetření, rozdílné priority regionů.
- Regionální šetření - možnost využití soukromého kapitálu omezena (nedají se z něj hradit náklady na takovéto šetření - legislativa, vnitřní směrnice) – pozbývá zákonné vymahatelnosti od šetřených respondentů.

¹ Pro členské státy EEA (European Economic Area) je podnik definován jako "nejmenší kombinace právních jednotek, která je organizační jednotkou produkující zboží nebo služby a která má prospěch z jistého stupně autonomie v rozhodování, především pokud jde o alokaci svých běžných zdrojů. Podnik uskutečňuje jednu nebo více činností na jednom nebo více místech." (Nařízení Rady (EEC) No.696/93 z 15. března 1993, o statistických jednotkách pro sledování a analýzu systému produkce ve Společenství, OJ No.L 76, část I, odst. III/A Přílohy).

² Viz ISIC Rev.3, odst. 91 až 98 resp. NACE (NACE = OKEČ)

³ Jednotky podle typu činnosti (KAU) zahrnují všechny části podniku přispívajících k plnění činnosti na úrovni třídy (čtyřmístné) NACE Rev.I (NACE = OKEČ) a odpovídající jednomu nebo více provozním pododdělením podniku. Informační systém podniku musí být schopný určit nebo vypočítat pro každou jednotku KAU alespoň úroveň produkce, výrobní spotřebu, náklady na pracovní síly, provozní zisk a tvorbu pracovního a hrubého investičního kapitálu. (Nařízení Rady (EEC) No.696/93 z 15. března 1993, o statistických jednotkách pro sledování a analýzu systému produkce ve Společenství, OJ No. L 76, část I, odst. III/D v příloze }.

1.2 Ochrana dat na regionální úrovni

Zákonem O státní statistické službě je stanovena podmínka - aby mohl být konkrétní statistický údaj zveřejněn musí být výsledkem agregace za více než tři subjekty, přičemž ani jeden z nich nepředstavuje v daném ukazateli více jak 70% z celku. V případě národních statistik je ve většině případů tato podmínka splněna. V případě většího územního rozlišení však tato podmínka nabývá na významu a například při dvoustupňovém rozlišení (region, OKEČ) může být zveřejnění některých údajů problematické.

1.3 Velké rozdíly územního rozsahu a počtu obyvatel jednotlivých krajů (NUTS III)

S předchozím bodem souvisí i další možný problém spočívající ve velkých rozdílech mezi jednotlivými kraji ČR. V rámci stanovení rozsahu a metodik regionálních statistických zjišťování může docházet k tomu, že údaj, který lze bez problému zveřejnit v jednom kraji, narazí na podmínku z bodu 3.2 v kraji jiném a pak nelze zavést toto šetření do systému zákonných statistických šetření i přesto, že je tento údaj dostupný za určité regiony.

1.4 Centralizace paralelních systémů statistických dat

V rámci organizačních struktur státní a veřejné správy existují paralelní nezávislé systémy sběru statistických dat. Ke vzájemné výměně informací dochází na úrovni centrálních orgánů, regionální zastoupení těchto institucí spolu téměř nekomunikují. V rámci zpracovávání dílčích údajů za jednotlivé regiony dochází k agregaci, která stírá regionální rozdíly. Na úrovni centrálních orgánů jsou pak k dispozici data bez zohlednění regionálního rozdělení.

1.5 Problematika úrovně sledování EU na region NUTS II resp. NUTS III

Z hlediska porovnání jednotlivých krajů resp. územně samosprávných celků v rámci ČR a EU vyvstává problém v postavení krajských uskupení (NUTS III) a uskupení NUTS II4, které je územní jednotkou respektovanou EU jako region v řadě programových opatření, taktéž např. i ve sledování HDP na jednoho obyvatele jako ukazatele, který je kritériem cílení podpor EU (strukturální fondy, iniciativy ES).

⁴ Např. NUTS II Jihozápad – (NUTS III Jihočeský kraj + NUTS III Plzeňský kraj)

2 Zdroje dat kvalitativních faktorů, metody šetření, návrhy

Pro potřeby řízení a analýzy klastrových iniciativ jsme identifikovali kvalitativní faktory ve vazbě na identifikaci odvětví v jednotlivých regionech s potenciálem aplikace klastrových schémat. Tato část popisuje zdroje a prameny dat jak zákonné povahy (dle Zákona o státní statistické službě), tak data, která jsou seskupována na základě jiného „regulativu“ (např. podmínek evaluace kohezní politiky EU).

Obečným kritériem, kterým se zpracovatel řídil, byl celonárodní dosah jednotlivých šetření, což zaručuje v případě úspěchu deagregace dat na regionální úroveň dostupnost pro všechny regiony v ČR.

Předmětem dalších prací by mělo být ověření možnosti a složitosti deagregace dat na regionální úroveň v platném třídění. Jednotlivá šetření a systémy mají nesourodý filosofický účel zřízení, který se projevuje omezenou informační schopností vyplývající z technických či metodických důvodů. Data v rámci těchto systémů pak mají různou míru schopnosti geografického rozlišení např. dle regionů NUTS III. Základním doporučením zpracovatele je tyto systémy podrobit průzkumu zmiňované míry schopnosti geografického rozlišení dat v platném třídění a taktéž relevance dat v případě, že se jedná o výběrová šetření.

Vedle tohoto průzkumu, který je argumentačním podkladem statistického charakteru a dává pouhé předpoklady možnosti aplikace klastrových schémat, by měla probíhat terénní práce regionálních expertů. Ta v konečném důsledku jediná může odpovědět na proveditelnost konkrétních klastrových iniciativ – statistický vstup má ambici být argumentačním nástrojem pro takovéto terénní práce a má za úkol zacílit jejich předmět.

2.1 Počet podnikatelských subjektů

Registr ekonomických subjektů (dále jen RES) vedený statistickým úřadem podle §20 zákona č.89/1995 Sb., o státní statistické službě, je v rozsahu stanoveném tímto zákonem veřejným seznamem. Zápis do registru má pouze evidenční význam. Ekonomické subjekty, kterými se rozumí právnické subjekty a fyzické osoby s postavením podnikatele, se do registru zapisují na základě údajů, které ČSÚ získal podle zvláštních zákonů nebo podle zákona o státní statistické službě. Registr se pravidelně aktualizuje a každé čtvrtletí jsou k dispozici informace o počtu evidovaných subjektů podle vybraných základních třídících hledisek.

Registr ekonomických subjektů pracuje především se sídelními (institucionálními) jednotkami. Pro potřeby charakteristiky odvětví v působnosti daného regionu z pohledu počtu působících podnikatelských jednotek je však zapotřebí vymezit tzv. místní jednotky. ČSÚ disponuje databází místních jednotek. Ta je ale při zjišťování produkčních hodnot v rámci jednotlivých šetření využívána sporadicky. Můžeme rozlišovat dva typy jednotek. V první řadě je to místní činnostní jednotka pro analýzu toků týkajících se procesu produkce a užití zboží a služeb. Za druhé, institucionální jednotky k analýze toků ovlivňujících důchody, kapitál a finanční transakce, jiné toky a rozvahu.

Místní činnostní jednotka je součástí účetní jednotky, která odpovídá místní jednotce. Místní jednotka je institucionální jednotkou produkující zboží a služby nebo část obdobně situovanou na geograficky identifikovaném místě. Proto může být jasně určena regionální příslušnost místních činnostních jednotek.

Pokud se jedná o transakce se vztahem k výrobním aktivitám, je nutné zaznamenat toky mezi místními činnostními jednotkami, které patří do stejné institucionální jednotky a jsou umístěny v jiných

regionech. Standard ESA⁵ doporučuje zahrnutí dodávek mezi místními činnostními jednotkami do definice výstupu, což je obzvláště důležité pro regionální účty.

Systém regionálních účtů se omezuje na následující agregáty regionálních odvětví produkčních aktivit:

- hrubá přidaná hodnota;
- náhrady zaměstnancům;
- zaměstnanost;
- zaměstnanci;
- hrubá tvorba fixního kapitálu;
- hrubý domácí produkt za region (GDPR);
- regionální účty domácností

Zdroje:

- [Registr ekonomických subjektů \(RES\)](#)
- registr místních jednotek není veřejnou databází – ČSU má k dispozici pro své účely

2.2 Procentní podíl významnosti oboru

Regionální procentní podíl oboru je ukazatel, který uvádí procentní podíl odvětví na celkových hodnotách vybraných indikátorů v regionu. Vzhledem k souvztažnosti s hodnotami vedoucími k výpočtu kompozitního koeficientu lokalizace jsme použili hodnoty tržeb, přidané hodnoty a zaměstnanosti při respektování tohoto výpočtu:

$$RPP = \frac{x_i}{X_i} * 100(\%)$$

Kde:

RPP_i regionální procentní podíl významnosti oboru **x** ve sledovaném ukazateli **i**

x_i počet jednotek sledovaného ukazatele **i** odvětví **x** v regionu

X_i počet jednotek sledovaného ukazatele **i** v regionu celkem

Kdy získáme hodnoty významnosti v:

RPP_T – regionální procentní podíl významnosti dle tržeb

RPP_Z – regionální procentní podíl významnosti v oboru dle zaměstnanosti

RPP_{PH} – regionální procentní podíl významnosti v oboru dle přidané hodnoty

Zdroj dat:

- Pro výpočet RPP mohou být použita stejná data jako pro výpočet lokačních koeficientů. Tato data vycházejí z metodiky dopočtů MPO vedoucí k publikaci „Panorama průmyslu ČR“.

⁵ Evropský systém národních účtů

- Pro celkové hodnoty do výpočtu vzorce byly použity data vedoucí k nápočtu regionálních účtů ČR - [Regionální národní účty \(2004,2005\)](#)

2.3 Produktivita práce

Produktivita práce je pojem pro poměr výstupu ke vstupu, kde vstupem je pracovní síla. Produktivita se zvyšuje, když stejné množství vstupu vyrábí větší množství výstupu. Tento ukazatel v sobě integruje míru zaměstnanosti a přidané hodnoty (účetní přidaná hodnota/průměrný evidenční počet zaměstnanců) a její vývoj v porovnání s růstem/poklesem reálných mezd indikuje dlouhodobější udržitelnost jednotlivých ekonomických oborů.

Zdroj dat:

- Pro výpočet PP mohou být použita stejná data jako pro výpočet lokačních koeficientů a RPP.

2.4 Mzdy

Průměrná hrubá měsíční mzda představuje podíl mezd bez ostatních osobních nákladů připadající na jednoho zaměstnance evidenčního počtu za měsíc. Do mezd se zahrnují základní mzdy a platy, příplatky a doplátky ke mzdě nebo platu, prémie a odměny, náhrady mezd a platů, odměny za pracovní pohotovost a jiné složky mzdy nebo platu. Jedná se o hrubé mzdy, tj. před snížením o pojistné na všeobecné zdravotní pojištění a sociální zabezpečení, zálohové splátky daně z příjmů fyzických osob a další zákonné nebo se zaměstnancem dohodnuté srážky. Zahrnuty jsou částky v daném období zúčtované k výplatě, bez ohledu na to, zda byly ve skutečnosti zaměstnancům vyplaceny.

Podrobnou statistiku mezd v jednotlivých regionech poskytuje MPSV dle Regionální statistiky ceny práce (RSCP), což je informační systém, který produkuje aktuální údaje o výdělkové úrovni, odpracované době a struktuře zaměstnanosti podle zaměstnání v jednotlivých krajích České republiky. RSCP vychází z pravidelného výběrového statistického zjišťování s názvem Čtvrtletní šetření o ceně práce, které je zařazeno do programu statistických zjišťování, vyhlášených ČSÚ ve sbírce zákonů pro příslušný kalendářní rok. Šetření provádí pracoviště státní statistické služby Ministerstva práce a sociálních věcí. Garantem informačního systému RSCP je Ministerstvo práce a sociálních věcí - Správa služeb zaměstnanosti.

Zdroje dat:

- [Evidenční počet zaměstnanců a jejich mzdy v ČR za 1. - 2.čtvrtletí 2005](#)
- [Struktura mezd zaměstnanců v roce 2004](#)
- [Regionální statistiky ceny práce](#)
- [Informační systém o průměrném výdělku \(ISPV\) a Regionální statistiky ceny práce \(RSCP\)](#)

2.5 Tvorba hrubého fixního kapitálu

Tvorba hrubého fixního kapitálu (P51) zahrnuje pořízení a úbytky hmotných a nehmotných aktiv, které mají charakter dlouhodobé spotřeby a jejichž cena u nás převyšuje Kč 40 000,--. Nezahrnuje se drobný investiční majetek, předměty dlouhodobé spotřeby nakoupené domácnostmi, předměty nakupované vládou pro vojenské účely, výdaje na výzkum, vývoj, průzkum trhu apod. Tato položka obsahuje i přírůstky a úbytky cenností (P53).

Tvorba hrubého fixního kapitálu obsahuje hodnotu pořízení hmotného i nehmotného investičního majetku koupeného, bezúplatně převzatého nebo vyrobeného ve vlastní režii, sníženou o hodnotu jeho prodeje a bezúplatného předání. Patří sem i pořízení formou finančního leasingu. Cílem pořízení

je vždy využívat tento investiční majetek při produktivní činnosti, včetně bydlení v obydlí jeho vlastníka; nespádají sem předměty dlouhodobé spotřeby pořízené domácnostmi pro uspokojování konečné spotřeby ani čisté pořízení cenností.

Hodnoty THFK informují o kapitálové investiční úrovni daných oborů v rámci podmínek sledované ekonomiky.

Zdroje

- Pro potřeby ČSU se nyní již sledují hodnoty THFK dle místa realizace akce (především u staveb), což umožňuje geografickou lokalizaci. Otázkou zůstává, zda je možné tyto hodnoty členit i v oborovém rozlišení. Veřejně dostupné údaje jsou pouze regionálně agregované hodnoty - [Regionální národní účty \(2004,2005\)](#)

2.6 Rizikový kapitál

Rizikový kapitál (venture capital) zahrnuje ve svém užším pojetí investice počátečního kapitálu do fází založení a rozběhu firmy (seed and start up) a kapitálové investice do fáze expanze firmy (expansion). Investice rizikového kapitálu vytvářejí a rozšiřují podnikatelské aktivity, které tvoří nový segment podnikatelského sektoru a akcelerují produkci nových znalostí, konkurenceschopnost a další ekonomický růst. V užším smyslu rozlišujeme tři hlavní etapy financování pomocí rizikového kapitálu, které jsou nejdůležitější pro rozvoj firmy a jsou i základem hodnocení rizikového kapitálu⁶:

- a) V zahajovací etapě se financuje výzkum, hodnocení a vývoj původní koncepce nového podnikatelského plánu.
- b) V etapě rozběhu se financuje vývoj produktu a počáteční marketing nebo jsou finanční prostředky použity pro počáteční výrobu a prodej bez tvorby zisku.
- c) V etapě expanze se kapitál používá pro rozšíření výrobní kapacity, trhu nebo vývoje produktu, který se prosadil na trhu a tvoří komerční zisk.

Zdroj:

- [European Private Equity and Venture Capital Association \(EVCA\)](#)
- [Czech Venture Capital and Private Equity Association \(CVCA\)](#)
- [Databáze CVCA](#)

2.7 Platební bilance resp. přímé zahraniční investice

Za součást přímé zahraniční investice je považován kromě podílu na základním kapitálu také reinvestovaný zisk a ostatní kapitál, zahrnující úvěrové vztahy s přímým investorem. Složení přímé investice lze tedy vyjádřit vztahem:

Přímá investice = základní kapitál + reinvestovaný zisk + ostatní kapitál

⁶ Rizikový kapitál je obvykle definován jako součet kapitálu investovaného počátečních etapách (založení a rozběh) a v etapě expanze. Do rizikového kapitálu se z hlediska jeho širšího pojetí zahrnují i kapitálové investice, které již mají menší význam pro celkové hodnocení vlivu rizikového kapitálu na rozvoj nových technologií - jsou to další kapitálové investice během životního cyklu firmy - vlastnické přesuny (replacement) (koupě již emitovaných akcií od ostatních akcionářů atd.), odkup firmy firemním (buy-out) nebo externím (buy-in) managementem.

- Základní kapitál zahrnuje vklad nerezidenta do základního kapitálu společnosti, vklady v dceřiných společnostech a přidružených podnicích.
- Reinvestovaný zisk je podíl přímého investora (v poměru k přímé majetkové účasti) na hospodářském výsledku nerozděleném formou dividend.
- Ostatní kapitál zahrnuje přijaté a poskytnuté úvěry, včetně dluhových cenných papírů a dodavatelských úvěrů, mezi přímými investory a jejich dceřinými společnostmi, pobočkami a přidruženými společnostmi. Tyto úvěrové vztahy jsou zachyceny v mezipodnikových pohledávkách a závazcích.

Teritoriální členění přímých zahraničních investic vychází, v souladu s metodikou používanou v EU, ze země bezprostředního investora. Konečný vlastník investice může tedy pocházet z jiné země (např. pokud mateřská společnost vlastní zahraniční afilaci, která investuje v ČR, investice je zařazena do země sídla této afilace). Odvětvové členění je založeno na Odvětvové klasifikaci ekonomických činností, která odpovídá mezinárodně užívané klasifikaci NACE.

Základním způsobem sběru dat v ČNB jsou elektronické způsoby sběru dat, rozvíjené v ČNB (resp. v SBČS) od r.1991. V současnosti se uplatňují především následující 2 systémy:

- Systém SDNS ("Sběr dat od nebankovních subjektů") je určený pro sběr statistických dat menšího objemu, která jsou předkládána méně často, tj. především od nebankovních subjektů. Systém byl vyvíjen jako doplněk systému EDI, viz níže, především s cílem vyhnout se u jeho uživatelů pořizování, vyvíjení či náročnému instalování speciálního programového vybavení. Z tohoto důvodu je proto na straně uživatelů orientován na internetové technologie. Veškerá komunikace je šifrována a předávané zprávy jsou opatřovány digitálním podpisem. Připravovat a předávat data mohou pouze uživatelé registrovaní v ČNB. Provoz na straně ČNB (tzv. Informační služba) je plně automatizován. Aplikace SDNS je používána mj. pro sběr dat podle vyhlášky č. 307/2004 Sb.
- Systém dle konceptu EDI (Electronical Data Interchange) si vyměňuje s aplikací vykazujícího subjektu datové struktury odpovídající standardu ISO 9735 (UN/EDIFACT). Komunikační vrstva pro výměnu zpráv je založena na doporučeních X.400 a X.435, implementováno je digitální podepisování zpráv, šifrování aj. bezpečnostní prvky. Vykazující subjekty používají vlastní programové vybavení respektující stanovené datové, komunikační, bezpečnostní a další rozhraní. Systém je používán pro sběr dat z bank, viz Opatření ČNB č.1 ze dne 17. května 2005. Metodiky jsou vykazujícím subjektům předávány rovněž ve strukturované podobě ve formě zprávy dle UN/EDIFACT, k dispozici jsou dále v oficiálních dokumentech ČNB (opatření), pro jejich prezentaci je možno rovněž použít systém SDNS, viz výše.

Tyto systémy tak dovolují seskupovat ČNB velmi důležitá data o platební bilanci ČR v níž je zahrnuta i technologická platební bilance, resp. stav přímých zahraničních investic a portfoliových investic. Prostřednictvím těchto dat potom ČNB zpracovává nejen souhrnné zprávy, ale i ekonomické analýzy vývoje ekonomiky ČR. V rámci systémů a dispozic ČNB je zapotřebí ověřit strukturovatelnost dat na regionální úrovni. Výkazy pro šetření České národní banky o stavu přímých zahraničních investic v ČR a českých investic v zahraničí se předkládají na vyzvání podle § 5 devizového zákona č. 219/1995 Sb. v platném znění a týkají se subjektů nebankovní sféry.

Zdroje:

- [Platební bilance ČR - publikace](#)
- [Roční výběrové šetření o přímých zahraničních investicích](#)
- [Roční zprávy o přímých zahraničních investicích](#)

2.8 Programové financování

Metodickým návrhem je rešeršní studie absorpčních kapacit jednotlivých regionálních celků ve vazbě na programové příležitosti. Pro velké portfolio programových schémat, ať již v rámci aplikace strukturální politiky v podmínkách ČR dle Národního rozvojového plánu, či v rámci jednotlivých gescí ministerstev ČR nebo i v rámci mezinárodních programů typu 6. rámcového programu pro výzkum a technologický rozvoj, lze učinit mezikrok a vytipovat takové programy, které poskytnou nejvýznamnější informace pro posuzování možnosti aplikace klastrových schémat.

Prameny a zdroje:

- Hodnotící zprávy jednotlivých programů (evaluační proces)
- Informační zdroje jednotlivých donátorů (orgánů odpovědných správou programů)
- [Centrální evidence dotací z rozpočtu](#)
- [Informační systém programového financování](#) (ISPROFIN)

2.9 ICT – Informační a komunikační technologie (Informační společnost)

V současné době sleduje ČSU rozvoj a využívání informačních a komunikačních technologií prostřednictvím dvou základních šetření:

- Rozšíření a využití informačních a komunikačních technologií v domácnostech a mezi jednotlivci (VŠIT), což je výběrovým šetřením a je přílohou k šetření „Výběrové šetření pracovních sil“ (VŠPS).
- Statistického šetření ICT 5-01 o rozšíření, způsobu a míře využívání vybraných informačních a komunikačních technologií (dále jen ICT) a systémů (osobní počítač, elektronická pošta, mobilní telefon, internet a další počítačově propojené sítě, webové stránky, elektronické obchodování, systém elektronické výměny dat a další firemní procesy související s elektronickým přenosem dat pomocí informačních a komunikačních technologií) mezi ekonomickými subjekty podnikatelského sektoru a jejich zaměstnanci v ČR.
- Dále jsou ČSU sledovány oblasti veřejné správy (e-Government) , kultura , audiovizuální sektor (e-Culture) a divadla. Dále je v přípravě šetření o zdravotnictví (e-Health); infrastruktura informačních a komunikačních technologií; Digital Divide; elektronické obchodování; lidské zdroje a informační a komunikační technologie (e-Skills)

2.9.1.1 Zdroje

- [Statistiky informační společnosti](#)
- [Statistika informační společnosti - manuál](#)
- <http://www.micr.cz/statistiky/default.htm>
- [ICT v podnikatelském sektoru](#)
- [VŠIT](#) – domácnosti

2.10 Vzdělávání

V České republice je zavedena Mezinárodní standardní klasifikace vzdělávání ISCED 97, podle které se řídí všechny země OECD. Do terciárního vzdělávání (ISCED stupeň 5A, 5B a 6) se řadí většina vzdělávacích programů, jež následují po maturitní zkoušce a mají délku trvání alespoň dva roky prezenčního studia. Do kategorie terciárního vzdělávání patří vzdělávání na vysokých školách, vyšších odborných školách (v minulosti i pomaturitní studium), studium ve dvou posledních ročnících konzervatoří apod. V našich podmínkách dosud převládají v terciárním vzdělávání tzv. dlouhé, typicky vysokoškolské programy v magisterských studijních programech (ISCED stupeň 5A) umožňující absolventům další studium v doktorských studijních programech (ISCED stupeň 6; vedoucí k získání titulu Ph. D.). Vzdělávání na vysokých školách je uskutečňováno v bakalářských, magisterských a doktorských studijních programech. Studium je poskytováno formou prezenčního, distančního a kombinovaného studia. Od roku 1999 působí na území ČR i soukromé vysoké školy neuniverzitního typu, které poskytují vzdělávání zejména v bakalářských studijních programech. Nevysokoškolské terciární vzdělávání v pravém slova smyslu vzniklo v ČR v roce 1996/97, kdy nově vzniklé vyšší odborné školy. Údaje v tomto ukazateli jsou k dispozici zejména v databázi a publikacích Ústavu pro informace ve vzdělávání, který je resortním pracovištěm Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR pro statistiku vzdělávání. Ukazatele jsou zjišťovány vyčerpávajícím způsobem resortními statistickými zjišťováními. Druhým zdrojem je matrika studentů VŠ (SIMS) a dále úlohy Uchazeč o studium na VŠ, VOŠ.

Údaje o celoživotním vzdělávání byly získány na základě údajů z Ad hoc. modulu 2003 (AHM 2003), jenž byl realizován jako součást pravidelného výběrového šetření pracovních sil ve 2. čtvrtletí 2003.

Zdroje:

- [Statistiky UIV](#)
- [AHM modul o celoživotním vzdělávání](#)
- [Informační systém dalšího vzdělávání](#)
- [Zaměstnanost dle ISCED \(VŠPS\)](#)

2.11 Výzkum a vývoj

Pojmy výzkum a vývoj jsou v ČR definovány zákonem č. 130/2002 Sb. o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků. Výzkum je systematická tvůrčí práce rozšiřující poznání, včetně poznání člověka, kultury a společnosti, a to metodami, které umožňují potvrzení, doplnění či vyvrácení získaných poznatků. Pro účely tohoto zákona se rozlišuje:

- a. Základní výzkum zahrnuje experimentální nebo teoretické práce prováděné s cílem získat znalosti o základech či podstatě pozorovaných jevů, vysvětlení jejich příčin a možných dopadů při využití získaných poznatků, bez úvah o jejich konkrétní aplikaci.
- b. Aplikovaný výzkum, kterým jsou experimentální nebo teoretické práce prováděné s cílem získání nových poznatků zaměřených na budoucí využití v praxi. Výsledky aplikovaného výzkumu jsou směřovány ke specifickému a praktickému cíli.

Vývoj (experimentální vývoj) je charakterizován jako systematické tvůrčí využití poznatků výzkumu nebo jiných námětů k produkci nových nebo zlepšených materiálů, výrobků nebo zařízení, případně k zavedení nových či zlepšených technologií, systémů a služeb, včetně pořízení a ověření prototypů, poloproduktů nebo předváděcích zařízení.

Ukazatele VaV jsou v ČR sledovány vyčerpávajícím statistickým zjišťováním, prostřednictvím jediného formuláře: Roční výkaz o výzkumu a vývoji (VTR 5-01). Uvedené statistické se řídí dle metodických principů EU a OECD uvedené ve Frascati manuálu a Nařízení Komise Evropských společenství pro statistiku vědy a technologie č.753/2004 ze dne 22.dubna 2004. Zpravodajskými jednotkami v oblasti statistického zjišťování výzkumu a vývoje jsou všechny právnické a fyzické osoby, které provádějí výzkum a vývoj jako svoji hlavní nebo vedlejší činnost bez ohledu na počet jejich zaměstnanců nebo odvětví ve kterém působí (OKEČ).

Výdaje na VaV jsou stejně jako v případě počtu osob působících ve výzkumu a vývoji zjišťovány v rámci jednotlivých sektorů provádění VaV, hlavních vědních oblastech, krajích a velikostních skupinách a jsou dále členěny podle:

- Finančních zdrojů (sektorů jejich financování)
- Druhů výdajů (nákladů) – viz členění vnitřních výdajů na neinvestiční a investiční výdaje (náklady) a jejich jednotlivé položky, jak bylo uvedeno výše.
- Typů výzkumné a vývojové činnosti – základní a aplikovaný výzkum, experimentální vývoj.
- Socioekonomických směrů – řadí se zde do 13 hlavních socioekonomických směrů definovaných dle klasifikace NABS

Dalším informačním pramenem výzkumně vývojových aktivitách je IS VaV. Informační systém výzkumu a vývoje je informační systém veřejné správy zajišťující shromažďování, zpracování, poskytování a využívání údajů o výzkumu a vývoji podporovaném z veřejných prostředků. Cíle a obsah IS VaV, práva, povinnosti a postup při předání, zařazení, zpracování a poskytování údajů jsou stanoveny zákonem č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje), nařízením vlády č. 267/2002 Sb., o informačním systému výzkumu a vývoje, zvláštními právními předpisy a provozním řádem IS VaV. Správcem IS VaV a vývoje je Rada pro výzkum a vývoj, provozovatelem je Úřad vlády ČR, Odbor sekretariátu Rady pro výzkum a vývoj.

Systém umožňuje selekci informací podle těchto oblastí:

- [CEP](#) (Centrální evidence projektů výzkumu a vývoje)
- [CEZ](#) (Centrální evidence výzkumných záměrů)
- [RIV](#) (Rejstřík informací o výsledcích)
- [VES](#) (Evidence veřejných soutěží ve výzkumu a vývoji)

Zdroje:

- [Statistická ročenka věda a technologie - časová řada](#)
- [Věda a výzkum - služba pod OKEČ 96](#)
- [Ukazatele výzkumu a vývoje za rok 2004](#)
- [Informační systém výzkumu a vývoje](#)
- [Databáze Asociace výzkumných organizací \(AVO\)](#)

2.12 Průmyslová práva a licence

Informační systém průmyslově právních informací zahrnující data o všech druzích průmyslové ochrany, přes patentové spisy a věstníky, užité vzory, průmyslové vzory, ochranné známky, ochrany označení původu a zeměpisných označení vede Úřad průmyslového vlastnictví České Republiky.

Přes základní smysl vedení informačního systému pro účely zjištění stavu technologické úrovně v daných oborech umožňuje, informační systém UPV ČR i lokalizační specifikaci, ve vazbě na obec původce resp. přihlašovatele vynálezu.

Souhrnné výsledky statistického šetření Lic5-01 o počtu licenčních smluv (se specifikací, zda jde o licenční smlouvu na patent, užitný vzor či jinou), o nových licenčních smlouvách, o finančních nákladech na uvedené licenční smlouvy a také určení země smluvního partnera. Údaje o licencích byly v letech 1995-2002 šetřeny Českým statistickým úřadem v rámci výkazu VTR 5-01⁷. Tento výkaz obsahoval i oddíly týkající se licencí. V roce 2003 k rozdělení výkazu VTR 5-01 na dva samostatné výkazy. Od roku 2003 jsou údaje o licencích zjišťovány samostatným ročním statistickým šetřením Lic5-01, které je koncipováno jako vyčerpávající. Zpravodajskými jednotkami jsou všechny subjekty, u kterých byl zjištěn nákup či prodej licence na některou z ochran průmyslového vlastnictví.

Zdroje:

- [Licence za rok 2003](#)
- [Úřad průmyslového vlastnictví ČR](#)

2.13 Specializovaná inovační infrastruktura

Specializovaná inovační infrastruktura (infrastruktura pro průmyslový výzkum a vývoj) zahrnuje vědecko-technické parky, podnikatelské inkubátory, centra pro transfer technologií, inovační centra, technologická centra a parky, business innovation center (BIC) atd.

Prameny:

- [Společnost vědecko-technických parků ČR - seznam akreditovaných](#)
- BIC network

⁷ Roční výkaz o výzkumu a vývoji (VTR5-01) je součástí programu statistických zjišťování na příslušný rok, každoročně uveřejněný ve Sbírce zákonů - vyhláše k výkazům, která charakterizuje jednotlivá statistická zjišťování. Zpravodajskými jednotkami jsou všechny subjekty, které provádějí výzkum a vývoj jako svoji hlavní nebo vedlejší ekonomickou činnost. Tímto šetřením, jež je koncipováno jako vyčerpávající, jsou zjišťovány ukazatele výzkumu a vývoje v ČR (viz. kapitola výzkumu a vývoje)

3 Teritoriální vymezení regionů

Ekonomika regionu určité země je součástí národního hospodářství této země. Národní hospodářství je definováno na základě institucionálních jednotek. Skládá se ze všech institucionálních jednotek, jejichž centrum zájmu leží v ekonomickém teritoriu dané země. Ekonomické teritorium, ačkoliv je nutně odvozeno od geografického teritoria, se s ním přesně neshoduje. Ekonomické teritorium země může být rozděleno na regionální teritoria a na „extraregionální“ teritorium.

Regionální teritorium zahrnuje:

- a) region, který je součástí geografického teritoria země;
- b) jakékoliv volné zóny, včetně celních skladů a výrobních podniků pod celní kontrolou v regionu.

Extra-regionální teritorium

se skládá z částí ekonomického teritoria země, které nemohou být přímo přiřazeny k některému z regionů:

- a) z národního vzdušného prostoru, teritoriálních vod a kontinentálních šelfů ležících v mezinárodních vodách, nad nimiž země má exkluzivní práva;
- b) teritoriální enklávy (tj. geografická teritoria situovaná ve zbytku světa a využívaná(v rámci mezinárodních dohod mezi státy, všeobecnými vládními úřady země (ambasády, konzuláty, vojenské základny, vědecké základny atd.);
- c) naleziště ropy, zemního plynu atd. v mezinárodních vodách, mimo kontinentální šelf země, obhospodařovaná rezidentskými jednotkami.

4 Metody regionalizace

Regionální účty jsou založeny na transakcích jednotek, které jsou rezidenty v regionálním teritoriu. V obecném smyslu, může být udělána použitím metody bottom-up (zdola nahoru), top-down (shora dolů) nebo smíšenými metodami.

a) bottom-up metody:

Bottom-up metody odhadu zahrnují použití informací o jednotkách, které jsou rezidenty v regionu, pokračující přidáváním tak dlouho, dokud se nezíská hodnota agregátu za region. Regionální hodnoty musí dát dohromady příslušnou hodnotu za národní hospodářství.

b) top-down metody:

top-down metody zahrnují rozdělení národních hodnot mezi regiony, bez pokusů o vyčlenění residentských jednotek, podle rozdělovacího klíče, který co nejlépe odráží odhadované charakteristiky. Tyto metody jsou nazývány top-down, protože agregát je alokován na regiony a ne na jednotlivé jednotky. Nicméně, koncept residentské jednotky je potřebný k získání správného regionálního pokrytí používaného klíče.

c) smíšené metody:

Metody bottom-up jsou zřídka používány v jejich čisté podobě. Proto by měly být uvažovány i smíšené metody.

V principu, výhoda bottom-up metod je v tom, že přímo zahrnují relevantní zdroje na regionální úrovni. Výhoda to-down metod spočívá v tom, že je garantována numerická konzistence mezi národními a regionálními účty. Nevýhodou je že odhady nejsou výsledkem využití primárních dat ale výsledkem využití klíče, který by měl být korelován s měřenou charakteristikou.

Kdykoliv je to možné, regionální hodnoty které přímo korespondují s hodnotami na národní úrovni, by měly být odhadovány přímo prostřednictvím metod bottom-up. Top-down postupy nevedou k solidním, spolehlivým datům pro posouzení přesnosti odhadovaných hodnot, zatímco bottom-up mohou trpět možnou divergencí ve vztahu k národním údajům.

5 Odvětvové agregáty

Odvětví v regionu se skládá se skupiny místních činnostních jednotek vykonávajících stejný nebo podobný druh činnosti. Místní činnostní jednotka je jednotka, na níž jsou založena data týkající se výrobních aktivit (výstup, mezispotřeba atd.)

Obecným principem je, že agregáty produkce by měly být alokovány do regionu, kde je jednotka vykonávající příslušné transakce rezidentem. Rezidence (příslušnost) místních činnostních jednotek je nutným kritériem pro alokaci těchto agregátů do konkrétního regionu.

Obecným principem pro alokaci hrubé tvorby fixního kapitálu do regionu je vlastnictví, tak jako v případě národních účtů. Stálá aktiva vlastněná multiregionálními jednotkami jsou alokována těm místním činnostním jednotkám, kde jsou užívána. Tak jako v národních účtech, stálá aktiva získaná prostřednictvím operativního leasingu jsou zaznamenána v regionu vlastníka a stálá aktiva získaná prostřednictvím finančního leasingu jsou zaznamenána v regionu uživatele.

Ve skutečnosti se může stát, že jsou dostupné pouze informace na úrovni jednotek, které obsahují několik místních činnostních jednotek vykonávajících různé aktivity v různých regionech. V tomto případě musí být k regionalizaci hodnot odvětví využity dostupné ukazatele (např. náhrady zaměstnancům či zaměstnanost v regionu).

Při definování místních činnostních jednotek lze rozlišit tři situace:

- a) výrobní aktivity s významnými pracovními vstupy se stálým umístěním nečiní žádný problém. nicméně, v některých případech je třeba další objasnění ;
- b) výrobní aktivita bez významného pracovního vstupu se stálým umístěním není považována za oddělenou místní činnostní jednotku a produkce by měla být přiřazena místní jednotce, která je odpovědná za řízení produkce;
- c) pro produkci bez stálého umístění by měl být využit koncept rezidence (příslušnosti) na národní úrovni.

Vedlejší aktivity nejsou izolovány tak, aby tvořily vyhraněné entity, ani nejsou oddělené od hlavních či sekundárních aktivit či entit kterým slouží. Na základě toho, vedlejší aktivity by měly být integrovány s místními činnostními jednotkami, kterým slouží.

Vedlejší aktivity mohou být vykonávány odděleně, umístěné v jiném regionu než je účetní jednotka, které slouží. Striktní aplikace výše zmíněného pravidla pro geografickou alokaci vedlejších aktivit by vyústila v podcenění odhadu agregátů v regionech, kde jsou vedlejší aktivity koncentrovány. Proto musí být, dle principu rezidence, alokovány do regionu, kde jsou tyto aktivity situovány; zůstávají ve stejném odvětví jako místní činnostní jednotky, kterým slouží.

Pro některá odvětví je třeba metody regionalizace dále vysvětlit. Tato odvětví jsou:

- a) stavebnictví;
- b) doprava, skladování a komunikace;
- c) finanční zprostředkování

Pro odvětví stavebnictví, staveniště by měla být považována za samostatné místní činnostní jednotky, pokud aktivita je významná. Vzhledem k mobilitě části vybavení, například jeřábů, mezi místními jednotkami stejné účetní jednotky a vzhledem k absenci informací na úrovni staveniště, se doporučuje, aby hrubá tvorba fixního kapitálu takového vybavení byla alokována do ústředí účetní jednotky.

Pro odvětví dopravy včetně potrubní dopravy je nutné definovat místní činnostní jednotky, kterým by měla být produkce a tvorba kapitálu přeřazena. Pro odvětví pozemní dopravy (mimo železnice) by měla být produkce a tvorba kapitálu přiřazena k depům podobným místním činnostním jednotkám, kde je vybavení uloženo. Pro odvětví vodní dopravy, produkce a mobilní vybavení by měly být přiřazeny k domovské základně jednotky. Potrubní sítě by měly být přiřazeny k místním činnostním jednotkám, která je využívá.

V odvětví letecké přepravy by měla být použita metoda top-down, která rozkládá národní agregáty do regionů dle vhodného ukazatele. Náhrady zaměstnancům by měly být přiřazeny regionu, kde jsou lidé zaměstnáni. Hrubý provozní přebytek by měl být alokován do regionů dle ukazatelů vztahujících se k aktivitě vlakových či leteckých cest.

Pokud se jedná o odvětví komunikací, telefonní přípojky, telekomunikační vedení atd., tyto hrají pouze podpůrnou úlohu. Proto nevytvářejí vymezené entity a měly by být přiřazeny místní činnostní jednotce, která je zodpovědná za jejich řízení. Investice do infrastruktury by měly být také alokovány do těchto místních jednotek.

U finančního zprostředkování by měla být přidána hodnota alokována dle důchodového (příjmového) přístupu. Náhrady zaměstnancům by měly být alokovány těm místním KAU⁸, kde jsou lidé zaměstnáni. Hrubý provozní přebytek úvěřujících institucí by měl být rozdělen mezi místní KAU dle podílu na součtu úvěrů a depozit. Hrubý provozní přebytek pojišťovacích institucí by měl být rozdělen dle obdržených premií (plnění). Hrubá tvorba fixního kapitálu se skládá zejména z budov; proto by měla být alokována do regionu, kde jsou budovy situovány.

Výstup by měl být oceněn ve stálých cenách. Výrobky používané pro mezispotřebu by měly být oceňovány v kupních cenách v čase, kdy vstupují do procesu výroby. Následně, hrubá přidaná hodnota za odvětví je oceňována stálými cenami. Hrubá tvorba fixního kapitálu je oceňována v kupních cenách včetně nákladů na uvedení do užívání a dalších nákladů spojených se změnou vlastnictví. Při pořízení vlastní produkci se oceňuje stálými cenami podobných stálých aktiv nebo výrobními náklady tam, kde takové ceny nejsou k dispozici.

Regionální ekvivalent GDP je GDPR (HDP v regionu). GDPR je oceňováno tržních cenách při přidání regionalizovaných daní minus dotací na produkci a importů k hodnotám za region ve stálých cenách. Suma GDPR v tržních cenách za region, včetně GDPR za extraregionální teritorium, se rovná GDP v tržních cenách.

⁸Jednotky podle typu činnosti (KAU) zahrnují všechny části podniku přispívajících k plnění činnosti na úrovni třídy (čtyřmístné) NACE Rev.I (NACE = OKEČ) a odpovídající jednomu nebo více provozním pododdělením podniku. Informační systém podniku musí být schopný určit nebo vypočítat pro každou jednotku KAU alespoň úroveň produkce, výrobní spotřebu, náklady na pracovní síly, provozní zisk a tvorbu pracovního a hrubého investičního kapitálu. (Nařízení Rady (EEC) No.696/93 z 15. března 1993, o statistických jednotkách pro sledování a analýzu systému produkce ve Společenství, OJ No. L 76, část I, odst. III/D v příloze).

6 Přehled kvalitativních faktorů pro identifikaci a posouzení životaschopnosti konkurenceschopných odvětví

Faktory	Ukazatele	Vrchol Porterova diamantu
Podnikatelské subjekty	Počet podnikatelských subjektů Počet místních jednotek podnikatelských subjektů	strategie / rivalita
Procentní podíl významnosti oboru	dle tržeb dle přidané hodnoty dle zaměstnanosti	podmínky faktorů
Produktivita práce v oboru	Podíl přidané hodnoty a průměrného evidenčního počtu zaměstnanců	podmínky faktorů
Mzdy	Pracovní síla dle mzdových prostředků Průměrná výše hrubé reálné mzdy v oborech	podmínky faktorů
Míra podnikatelské kultury	Přítomnost funkčních sítí Členství v podnikatelských networkingových aktivitách (sítě, komory, sdružení, svazy atd.) Normy jakosti (ISO, EFQM atd.)	strategie / rivalita
Investiční aktivita	Tvorba hrubého fixního kapitálu	podmínky faktorů
Rizikový kapitál	Seed / zárodečný Start-up / startovní Expansion / expanzní	podpůrná odvětví
Přímé zahraniční investice	Přímé investice do zahraničí Přímé investice do ČR	strategie / rivalita podmínky faktorů
Programové financování	Struktura absorpční kapacity dle programových příležitostí	podmínky faktorů
ICT (IKT) – informační a komunikační technologie	ICT v podnikatelském sektoru ICT v domácnostech	podmínky faktorů podpůrná odvětví
Vzdělávání	Zaměření celoživotních systémů vzdělávání Struktura vzdělávacích programů v terciéru Absolventi a studenti dle kódů ISCED (dle trvalého bydliště studenta) resp. (dle vzdělávacího institutu) Struktura výdajů na vzdělávání	podmínky faktorů
Vědecko-výzkumné kapacity	Počet zpravodajských jednotek provádějících VaV v jednotlivých krajích podle sektorů provádění Výdaje na výzkum a vývoj podle sektoru užití (provádění) Počet výzkumných pracovníků Počet zaměstnanců ve výzkumu a vývoji Bibliometrické ukazatele dle vědních oborů Výsledky vědecko-výzkumné činnosti	podmínky faktorů
Průmyslové vlastnictví a licenční smlouvy	Licenční smlouvy zapsané do patentového rejstříku Patenty platné k (datu) podle sídla majitele Ochranná osvědčení pro léčiva a pro přípravky na ochranu rostlin Platné užitné vzory (dle sídla majitele) Licenční smlouvy zapsané do rejstříku užitných vzorů Platné průmyslové vzory Národní přihlášky ochranných známek Zapsané ochranné známky Licenční smlouvy zapsané do rejstříku ochranných známek Celkové poplatky za národní ochranné známky Označení původu platná na území ČR Počet licencí aktivní/pasivní Výše plateb licence aktivní/pasivní	podmínky poptávky
Specializovaná inovační infrastruktura	Zaměření vědecko-technických parků, Podnikatelských inkubátorů Zaměření technologických center	podpůrná odvětví podmínky faktorů